

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Varhoven kasatsionen sad (Bułgaria) w dniu 28 czerwca 2022 r. – Postępowanie karne przeciwko BG

(Sprawa C-427/22)

(2022/C 408/36)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Varhoven kasatsionen sad

Oskarżony

BG

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy definicję instytucji kredytowej w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013⁽¹⁾ z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 należy interpretować w ten sposób, że udzielenie kredytu musi odbywać się wyłącznie ze środków, które zostały przyjęte w formie depozytów lub innych funduszy podlegających zwrotowi od klientów czy też instytucja kredytowa może udzielać kredytów również ze środków z innych źródeł?
- 2) W jaki sposób należy dokonywać interpretacji „akt[ui], wydan[ego] w jakiegokolwiek formie przez organy, na mocy którego udzielono zezwolenia na prowadzenie działalności” w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 42 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012, i czy obejmuje on zarówno zatwierdzający system zezwoleń, jak i zatwierdzający system rejestracji transakcji kredytowych?

⁽¹⁾ Dz.U. 2013, L 176, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Spetsializiran nakazatelen sad (Bułgaria) w dniu 28 czerwca 2022 r. – postępowanie karne przeciwko VB

(Sprawa C-430/22)

(2022/C 408/37)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Spetsializiran nakazatelen sad

Oskarżony

VB

Pytania prejudycjalne

Czy art. 8 ust. 4 zdanie drugie dyrektywy 2016/343⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że nakłada on na sąd krajowy, który mimo niespełnienia warunków określonych w art. 8 ust. 2 tej dyrektywy skazuje oskarżonego w trybie zaocznym, obowiązek wyraźnego pouczenia o prawie oskarżonego do wznowienia postępowania, które przysługuje mu na mocy jej art. 9, tak aby oskarżony mógł później – w szczególności w chwili jego zatrzymania w celu wykonania kary – zostać o tym prawie powiadomiony? Pytanie to powstaje z uwagi na fakt, że prawo krajowe nie przewiduje powiadomienia osoby skazanej zaocznie w momencie zatrzymania w celu wykonania kary o przysługującym jej prawie do wznowienia postępowania; prawo krajowe nie przewiduje również udziału sądu w wydaniu europejskiego nakazu aresztowania w celu wykonania kary.